

Список використаних джерел

1. Європейська хартія регіональних мов або мов меншин документ 994_014, чинний, поточна редакція – Ратифікація від 15.05.2003, підстава – 802-IV.
2. Бестерс-Дільгер, Між конфліктом і консенсусом. 1994.

Король Марина Геннадіївна,

здобувач ступеня вищої освіти магістра
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри
криміналістики та судової медицини
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук ***Антошук А. О.***

ЕТИМОЛОГІЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ТЕРМІНА «КІБЕРЗЛОЧИННІСТЬ» У ЮРИСПРУДЕНЦІЇ

Мова як головний засіб спілкування людства обслуговує всі сфери суспільно-політичного, наукового, офіційно-ділового та культурного життя. У зв'язку зі швидким розвитком науково-технічного прогресу, коли йде перехід від ручних знарядь праці до машинних, відбуваються суттєві зміни у трудовому процесі, які безпосередньо передбачають розширення продуктивних можливостей суспільства. Таким чином в епоху сучасності та нових технологій в українську мову вводиться такий термін, як «кіберзлочинність».

Визначення терміна набуває, як практичного так і теоретичного значення, оскільки становлення процесу гармонізації та правової інтеграції у країнах Європейського Союзу, а також адаптації законодавства України до вимог європейського права, ще більше актуалізують вказану проблематику та привертають увагу мовознавців і правознавців до питань міжмовної комунікації у сфері юриспруденції.

У своїй статті Юлія Войтенко зазначає, що: «Кібербезпека – проблема століття», «в Україні на сьогодні, навіть не визначено таких ключових понять: кіберзлочинність, кіберзлочин, кіберзлочинець, кіберпростір, кібербезпека, кіберзахист [0]. Однак, у свою чергу, прийнятий у 2017 році Закон України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» вводить нам такі терміни й дає їм чітке нормативне закріплення.

Термін «*кіберзлочинність*» часто вживається поряд з терміном «комп'ютерна злочинність», причому нерідко ці

поняття використовуються зазвичай, як синоніми. Дійсно, ці терміни дуже близькі один одному, але все-таки, не синонімічні.

Поняття «кіберзлочинність» (в англомовному варіанті – *cybercrime*) ширше, ніж поняття «комп'ютерна злочинність» (*computer crime*), і більш точно відображає природу такого явища, як злочинність в інформаційному просторі.

На зміну цьому, Оксфордський тлумачний словник визначає приставку «cyber-», як компонент складного слова. Її значення, що відноситься до інформаційних технологій, мережі Інтернет, віртуальної реальності [2]. Практично таке ж визначення дає і Кембриджський словник.

Таким чином, «cybercrime» – це є злочинність, що пов'язана як з використанням комп'ютерів, так і з використанням інформаційних технологій і глобальних мереж. Разом з тим, термін «computer crime» в основному відноситься до злочинів, де відбувається посягання на комп'ютери або комп'ютерні данні [3].

Звернувшись до рідної мови, можна сказати, що термін «кіберзлочинність» – це сукупність кіберзлочинів. А кіберзлочин, тобто комп'ютерний злочин – це суспільно небезпечне винне діяння у кіберпросторі та/або з його використанням, відповідальність за яке передбачена законом України про кримінальну відповідальність та/або яке визнано злочином міжнародними договорами України [4].

Як ми бачимо, такі терміни закріплені в академічних тлумачних словниках європейських країн, які часто використовують для з'ясування змісту та сенсу в дискусіях серед мовознавців та правознавців. У сучасних українських тлумачних словниках вони ж відсутні, а регламентується тільки на нормативному рівні і є запозиченими, що призводить не до збагачення української термінології, а до витіснення її з офіційно-ділового, суспільно-політичного дискурсу, до формування почуття меншовартості рідної мови, виникнення залежності від чужих наукових поглядів, ідей.

Тому, на нашу думку, необхідно обмежити використання саме запозичених термінів та термінологічних словосполучень, й ввести такі поняття, які були б притаманні лише українській мові, яку б суспільство використовувало в усіх сферах життя, зокрема, в юриспруденції.

Підсумовуючи вище сказане, можна зробити висновок, що у національному законодавстві поняття «кіберзлочинність» знайшло своє закріплення в Законі України «Про основні засади забезпечення кібербезпеки України» від 05 жовтня 2017 року, де

зазначено, що кіберзлочинність – це сукупність кіберзлочинів. А вже сам кіберзлочин є небезпечним винним діянням у кіберпросторі.

Серед основних проблем українського термінознавства перше місце посідає проблема відбору з різноманітних варіантів та органічного входження терміну в лексичну систему національної мови, збереження національного колориту термінології в умовах широких глобалізаційних та інтеграційних процесів сучасності. Дискусії відбуваються й щодо відбору найбільш прийнятних назв спеціальних понять з низки дублетних найменувань, а також щодо способів й засобів лексикографічного опрацювання найменувань процесових понять, словотвірна структура яких відрізняється від структури термінів інших слов'янських мов.

Список використаних джерел

1. Войтенко Ю. А. Кібербезпека – проблема століття. Офіційний сайт «Єдиної служби правової допомоги 3222». URL: http://3222.ua/article/kberbezpeka-problema_stolttya.htm.
2. Oxford English Dictionary. URL: www.askoxford.com.
3. Cambridge Advanced Learner's Dictionary. <http://dictionary.cambridge.org>.
4. Про основні засади забезпечення кібербезпеки України: Закон України від 05.10.2017 № 2163-VIII. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2163-19>.

Котовська Олександра Андріївна,

здобувач ступеня вищої освіти бакалавра
навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ
Науковий керівник: доцент кафедри
юридичного документознавства навчально-
наукового інституту № 1 Національної
академії внутрішніх справ, кандидат
філологічних наук ***Усачова К. С.***

ВПЛИВ ДІАЛЕКТІВ НА МОВЛЕННЯ СУЧАСНОЇ МОЛОДІ

Мовлення – реалізація мови людьми у процесі спілкування. Одним зі шляхів втілення мови як загального явища є національна мова – сукупність усіх слів, граматичних форм та особливостей вимови людей, які говорять конкретною мовою. Різновидом національної мови є діалект, який в свою